

же да разсуди добро-то отъ зло-то.

328. Кой-то учи наука-та и не положи въ дѣйствиѣ, колко-то ся поучава, прилича на едного, кой-то оре, а не сѣе.

329. Можешъ да знаешъ въ единъ день вонкашность-та на челоуѣка, но злоба-та на сердце-то му не можешъ я позна въ растояніе на много години.

330. Слабый, кой-то предприема да ся удари съ по силнаго си, спомага на неприятеля си да му причини повреда.

331. Кой-то не слуша совѣты-те тражи да ся укори.

332. Съ опыта умножавася наука-та, и съ лесно-то вѣруванье умножавася лажа-та.

333. Благоразумный, кой-то молчи, повече говори отъ безумнаго, кой-то блядослови.

334. Разумность-та ся познава повече когда имашъ на срѣща си безумность-та.

335. Ные сме роби на тайна-та, коя-то ся е намъ повѣрила, но тайна-та е намъ робъ когда-то я держиме скрита.

336. Не е удивително ако и неученый съ блядословіе то си побѣждава иѣкогда мудраго, понеже и жѣлѣзна-та руда разваля многоцѣнны-те камены.

337. Прилѣжавайся отъ младость-та си